

Constructioner, smukke arkitektoniske Former og alt Sligt, som vel ikke er Hovedsagen, men som man dog heller ikke skal modarbejde. Det Sidste, jeg vil bemærke, er, at jeg troer, at der bør sørges for en Forstærkning af det tekniske Element i Commissionen. Den bestaaer nu af Stadsbygmesteren, Politidirecteuren, Brandmajoren og Stadsphysicus. Disse bør ogsaa Alle have Sæde deri, da der kan forekomme Spørgsmaal, hvorom de have en velbegrunder Mening. Stadsbygmesteren er naturligviis det egentlige forretningsførende Medlem og den meest Sagkyndige, den naturlige Formand og den, til hvem alle de Andre ville henholde sig. Ved Siden af ham skal der staae et Medlem, valgt af Borgerrepræsentanterne, der i Reglen vil være en Mand, der har meget at gjøre med Bygningsvæsenet, navnlig enten som Bygherre eller Bygmester, og et af Indenrigsministeren valgt ligeledes sagkyndigt Medlem. Dette kan være godt nok til dagligdags, men i alle de Tilfælde, hvor Stadsbygmesterens Kjendelse indantes til Commissionen, er det aldeles usyldestgjørende; thi i Reglen, hvis de ikke skulle være personlige Kjender, ville Politidirecteuren, Stadsphysicus og Brandmajoren holde paa Stadsbygmesteren. Men i alle Tilfælde er der foruden ham kun To, som have en selvstændig Mening, og ligesom jeg paa den ene Side anseer det for aldeles rigtigt og nødvendigt, at der gives ham en udstrakt Myndighed baade til at stille Fordringer og estergive dem, og ligesom han derved faaer en meget indgribende Myndighed ligeoverfor de enkelte Borgere, saaledes, siger jeg, maa man ogsaa have et Recursmiddel at ty til, naar der for Exempel er Tale om gammelbuds bornerede Ansøelser eller personlig Chicane. Det forekommer mig heller ikke at frembyde den mindste Vanskelighed, i Form af Ændringsforslag, at fordre 3 tekniske Medlemmer. I en By, hvor der findes et Ingenieurcorps og et Kunstakademie, kan det ikke være vanskeligt for Justitsministeren at faae et saadant. Og svarer man os saa, at Commissionen da bliver altfor talrig, saa svarer jeg, at det vil være let i Instruxen at foreskrive, at Plenarmøderne kun skulle finde Sted, enten hvor det gjælder om at give regu-

latoriske Bestemmelser og navnlig give Reglement for Bygningsinspecteuren med Hensyn til de Regler, hvis Overholdelse han har at paasee. Spørgsmaalet har altsaa sin store Betydning, deels ved Affattelsen af Instruxen, og deels ved senere opstaaende Spørgsmaal om Forandring i denne, idet der nemlig, naar der opstaaer nye Constructioner, spørges, om og paa hvilke Betingelser de kunne ansees for at opfylde Fordringerne paa Soliditet. Alle legislative Spørgsmaal skulle der tages under Overveielse, og man skal udtale sig derom i Form af Reglement — eller i alle de Tilfælde, hvor man klager over Stadsbygmesterens Kjendelse, hvor han altsaa ikke selv kan være Dommer, og der sølgelig heller ikke bør indtage en saa overveielende Stilling, som han nu gjør. Det er disse Synspunkter, med Hensyn til hvilke jeg vil forbeholde mig, mulligviis til 2den Behandling, at stille Ændringsforslag, og som jeg har troet at burde nævne, fordi Sagen har faaet en forunderlig Stilling, som om vi enten skulle antage Loven en bloc, eller tilbagevise den.

**Justitsministeren:** Foreløbigt maa jeg beklage, at i det Udkast, som er overleveret det ærede Thing, er der indløbet tre Trykfeil; i § 14 skal der nemlig staae „Understøtninger“ istedetfor „Underflitninger“, i § 90 er „og Møller“ glemt og i § 102 skal der istedetfor „100 Rd.“ staae „200 Rd.“ Hvad den af Udvalget afgivne Betænkning angaaer, har jeg Intet at erindre ved, hvad der af Majoriteten er ytret. Hvad angaaer det, den har udtalt om Nødvendigheden af en Bygningslov for Frederiksberg Sogn, skal jeg ophylse, at der er foretaget de fornødne Skridt i saa Henseende, idet der er tilskrevet Amtet om at indkomme med et Forslag, hvorefter man kan udarbejde en saadan Lov. Iøvrigt maa jeg bemærke, at der allerede nu findes Lovbestemmelser i den omhandlede Henseende for dette Terrain. Ligesom i Almindelighed Brandforordningen for Landet der er gjældende, saaledes vedbliver ogsaa, efterat Bygningsloven er udkommen, Lov af 19de Marts 1854 § 3 der at være anvendelig; den indeholder, som Thinget beskjæft, at ingen Bygning udenfor Kjøbenhavn